

som var planlagt allerede sidste år, men som jo ikke blev opnået.

Det andet, der er vigtigt, er jo at understrege det rummelige arbejdsmarked. Det er et vigtigt signal til mennesker rundt omkring, at de faktisk er til noget, at de er vigtige dele af et samfund, at der ikke er nogen, der er udskedte, og nogen, som er mindreværdige, og nogen, som i virkeligheden bare kan kigge på fra sidelinjen.

Det, der selvfølgelig er problemet i den diskussion, er, at det i højere grad er en holdningsdiskussion, end det er en lovgivningsdiskussion, at det er en diskussion, der i højere grad drejer sig om ændringer af nogle grundlæggende ting i stedet for blot at være nogle konti på en finanslov.

Tager vi sådan noget som aldersdiskriminationen, er det meget svært på en finanslov at gå ind og bekæmpe en aldersdiskrimination. Naturligvis kan det offentlige gå i spidsen, naturligvis kan staten gå i spidsen med seniorpolitik, og det håber vi bestemt at staten vil, men det er jo også et spørgsmål om holdningen ude på det almindelige arbejdsmarked til, om mennesker, når de er 50 år, allerede skal blive opfattet, som om de er yt, eller om man skal sørge for, at der ved efteruddannelse osv. holdes fast i dem.

Når vi taler om andre grupper, mere udsatte gruppe, når vi taler om sindslidende, når vi taler om fysisk handicappede osv., så er der jo nogle frygtelige barrierer. Der er nogle tabuer. Der er tabuet: Skal vi virkelig have sådan nogle, jamen hvad skal de lave på min arbejdsplads? Det møder man, og desværre er det jo dybtliggende hos nogle mennesker.

Det andet er så, at der bestemt også er et andet problem i det, nemlig at der på nogle arbejdspladser, også i det offentlige, er en opfattelse af, at det, at man får mennesker, der er anderledes ind på arbejdspladsen, i virkeligheden bare er en god undskyldning for at fjerne ordinære job.

Hvorfor skal de komme rendende her med tilskud, og hvad ved jeg, fordi så fyrer vi jo nogle af de almindelige mennesker? Jeg hørte det så-mænd for ikke så længe siden fra forsvarret, hvor man nogle steder undrer sig over, at der i forbindelse med forsvarsforliget er blevet skåret ned i noget personale, hvorefter man rent faktisk havde fået ansat nogle i forbindelse med det rummelige arbejdsmarked. Og straks kom jo også de faglige organisationer og sagde: Hovsa, hvad er det nu, I laver?

Derfor må jeg sige, at noget af det mest dødbringende, man kan gøre over for et rummeligt arbejdsmarked, er dog at lægge op til en masse grønthøstermetodenedskæringer i det offentlige, der bare fører til sådan en procentdime rundtomkring, hvor man siger, at nu skal folk væk. Det vil jo skabe modvilje mod andre, for folk vil opfatte dem som undskyldning for, at der kan skæres ned. Derfor skal man være forsigtig med at gå ud med generelle nedskæringer i alt fald.

Der er mange gode tiltag på de her områder i finansloven, men der er altså også erhvervsbelastningen, som jeg skal vende tilbage til. Det er meget svært at gå ud til det private erhvervsliv og fortælle dem, at de skal være med i det rummelige arbejdsmarked, og samtidig beder man dem om, at de skal betale mere til statskassen. Det hænger ikke sammen, og det er jo en af hovedgrundene til, at vi kritiserer de erhvervsforslag, der ligger i finansloven, ganske voldsomt.

Jeg vil godt gøre et par bemærkninger om den nye førtidspensionsreform. Den er vi tilfredse med, vi er glade for, at der er kommet en ordentlig alderspensioneringsordning, og vi mener også, at fleksjobbene i det rummelige arbejdsmarked er meget vigtige. Vi ønsker både ministeren og bestemt hele Folketinget held og lykke med den pension. Det kan være, vi skal kigge lidt på, om nogle af de nuværende pensionister på et tidspunkt skal have nogle flere forklaringer på, hvad der foregår, så de ikke føler sig skubbet til side. Det kan være, der både skal laves nogle forklaringer, måske også nogle overgangsordninger, det ved jeg ikke noget om, men i alt fald er det klart, at man ikke må føle det, som om man bliver snydt.

Når det er sagt, skal der også være et lønligt håb om, at kommunerne f.eks. er i stand til at klare den her opgave omkring fleksjobbene, og vi håber, at de kan indfri opgaven. Det er en meget løfterig førtidspensionsreform, men den skal jo altså hænge sammen.

Alt i alt er der gode sociale tiltag i finansloven, men jeg vil godt komme med et par generelle bemærkninger alligevel.

Vi tror altså ikke på, at fri konkurrence og al mulig valgfrihed kan løse alle problemer. Med al respekt for hr. Thor Pedersen, og jeg har megen respekt for hr. Thor Pedersen, så lyder hr. Thor Pedersen en gang imellem fuldstændig som de gamle marxister. Dengang var det bare statskommunismen, der var løsningen på alle verdens problemer, alt kunne løses ad den vej. I